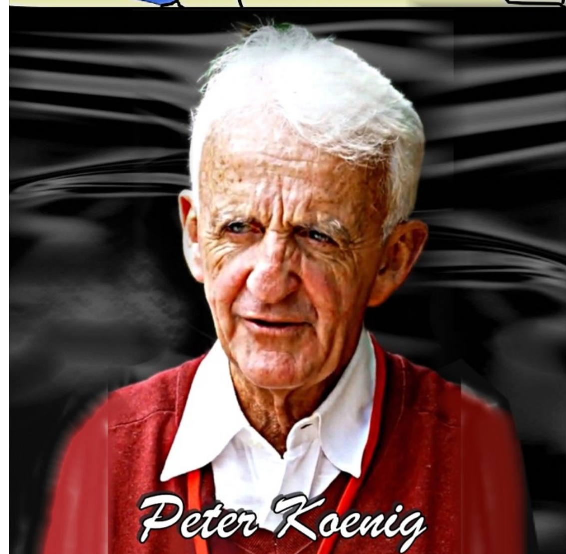

Războiul Israel-Palestina, imaginea de ansamblu

Peter Koenig (https://www.art-emis.ro/peter-koenig/) 03 Decembrie 2023

(/images/stories/analize/Marele_israel_2023.jpg)

Unii „experți" spun cu deplină convingere că Hamas va câștiga acest război. Ei se bazează pe faptul că Hamas a obținut o încetare a focului pe care o consideră deja un „câștig". Și apoi au spus că dacă Israelul a acceptat o prelungire de două zile este un semn suplimentar al Hamasului. Este doar o dorință. O iluzie în cel mai bun caz. Ar fi de dorit. Dar, având în vedere că Forțele de Apărare ale Israelului (I.D.F.) sunt înarmate până în dinți cu arme occidentale - în mare parte de S.U.A. - de ultimă generație, plus sfaturi de top secrete de la Mossad, C.I.A. și M.I.6 din Marea Britanie (Intelligence Militară, secțiunea a șasea), astfel de idei. sunt mult detașate de realitate.

Fundamente

În primul rând, în acesta, ca în majoritatea celorlalte războaie, nu există niciun câștigător. Sunt doar învinși. În al doilea rând, în loc să împărțim lumea în „pro" sau „contra", una sau cealaltă parte războinică, propaganda tipică „divide et impera", ar trebui să garantăm cu toții PACEA. Acestea fiind spuse, este de netăgăduit că Palestina a trăit un fel de „Holocaust" în ultimii 75 de ani, de la crearea Israelului în 1948 - sponsorizat de Regatul Unit, în colaborare cu nou-nouța O.N.U. de atunci, susținută de S.U.A.

O.N.U., creată în 1945, avea doar 51 de țări membre și era deja sub controlul deplin al „cel mai mare câștigător" al celui de-Al Doilea Război Mondial, SUA. Reprimarea israeliană asupra Palestinei a devenit și mai severă când, pe 5 iunie 1967, Israelul a lansat un atac împotriva forțelor egiptene ca răspuns la închiderea de către Egipt a Canalului Suez pentru transportul maritim israelian. Iordania și Siria s-au alăturat conflictului.

Până la 11 iunie, Israelul i-a învins pe toți trei și a ocupat Peninsula Sinai, Fâșia Gaza, Cisiordania, Ierusalimul de Est și Înălțimile Golan. Statele Unite au făcut presiuni pentru o încetare a focului pentru a preveni riscul unei intervenții sovietice. Acesta a fost începutul colonizării Palestinei - în special a Gazei.

Următorul pas și reprimarea ulterioară a Palestinei a urmat războiului Yom Kippur din octombrie 1973 - împotriva Egiptului și Siriei. A durat doar 20 de zile. De atunci, opresiunea a crescut de la an la an până la punctul în care, în ianuarie 2006, Hamas a câștigat alegerile democratice în Palestina cu 74

din cele 132 de locuri, în timp ce Fatah, partidul de guvernământ de atunci, era în urma cu 45. Fatah a fost fosta Mișcare de Eliberare a Palestinei fondată și condusă de Yasser Arafat până la moartea sa (prin otrăvire) în 2004.

Când, în 2007, Hamas a preluat și frâiele din Gaza, Israelul nu a mai aderat la încetarea focului, din ce în ce mai șocantă, convenită anterior. Israelul a închis apoi granița cu Gaza, făcând din Gaza cea mai mare închisoare deschisă din lume, cu aproape două milioane de locuitori, care a crescut până în 2023 la aproximativ 2,3 milioane. Până astăzi, în ultimii aproape 17 ani, granița a rămas închisă ermetic, supravegheată electronic și de sute de polițiști de frontieră. Unii gardieni israelieni spun că nici măcar un șobolan nu ar putea scăpa nedetectat.

A trăi în Gaza a fost și este un iad.

Gaza a fost și este pe deplin ocupată de armata israeliană, oamenii sunt hărțuiți zilnic - și după cum știm -, adesea împușcați fără motiv**[1]**. Aceasta a fost situația până la 7 octombrie 2023. De atunci, Gaza a fost bombardată, prefăcută în scrum și aproape ștearsă de pe hartă. Aproape două milioane de oameni sunt fără adăpost și, în mișcare, mor de foame, fără apă curată, fără electricitate, fără combustibil, fără mijloace de comunicare, infrastructură distrusă, spitale, școli… I.D.F. fie a distrus, fie a blocat accesul la mijloacele vitale de supraviețuire. Nu există cuvinte pentru a descrie mizeria din Gaza.

Hamas a fost creat în 1987 de Israel și S.U.A. - Ron Paul a mărturisit recent în acest sens în Congresul SUA, când a spus: *„La urma urmei, am creat Hamas și acum, trebuie să scăpăm de ei...”.* Vedeți mai jos și ascultați până la sfârșit, reprezentantul Ron Paul (Tx) dezvăluie, de asemenea, deschis că S.U.A. l-au recrutat și l-au sprijinit pe Osama Bin Laden și au creat Al-Qaeda**[2]**.

Hamas este abrevierea arabă pentru „Mișcarea de rezistență islamică”; Hamas a dat impuls și a condus prima Intifada Palestiniană („răscoală civilă”) în 1987, după ce Israelul a ucis patru palestinieni care conduceau la muncă într-un accident de mașină provocat... sau așa spune povestea.

Direcția și scopul războiului

Aceste evoluții, totuși, indică un plan mult mai amplu, un plan care a fost în pregătire de cel puțin 50 până la 70 de ani.Planul *în trei puncte* care deservește Occidentul face parte din cartea de joc pentru Marea Resetare și Agenda 2030 - și ar trebui să conducă la „promisul” *Guvern Mondial,* condus de ceea ce s-ar putea numi Complexul *Financiar-Militar-IT-Media și Pharma (F.M.I.M.P.).*

De la bun început, sioniştii din spatele Israelului au vrut să domine nu numai ceea ce ei au numit patrie antică, Palestina - care, ca patrie israeliană, este foarte discutabilă din punct de vedere istoric. În urmă cu aproximativ 3.000 de ani, pe acel teritoriu mare al Palestinei, care includea și Iordania de astăzi - arabii și (puțini) iudei trăiau în pace împreună. Ei au trăit împreună în pace și armonie timp de aproximativ 1.600 de ani, când s-a născut islamul – aproximativ, în anul 610 d.Hr. Chiar și după această dată israelienii și arabii au trăit împreună încă aproximativ 1.400 de ani în pace, până în 1948, când s-a înființat statul Israel. Atunci a început conflictul sionist-arab condus de sionismul mondial și de toți cei care au apărat sionismul, inclusiv evangheliștii. Sioniştii s-au infiltrat în guvernele occidentale, din Statele Unite, Europa până în statele Commonwealth din Marea Britanie şi nu numai.

Să începem cu primul dintre punctele menționate. Încă Din Vechiul Testament iudeii au fost „poporul ales” care în cele din urmă vor trăi în „țara promisă” pentru a deveni Israel. Conceptul sionist al „Poporului Ales„ a avut întotdeauna intenția de a-și extinde teritoriul - Palestina - către „Israelul Mare”.

Marele Israel - planificat încă din anii ’60 și cu siguranță după războiul Yom Kippur - s-ar întinde spre est pentru a cuprinde părți din Arabia Saudită, Siria, Irak și, desigur, Iordania (vezi harta de mai sus). Aceasta ar putea reprezenta 30% până la 50% din ceea ce este astăzi Orientul Mijlociu.

Ca atare, Israelul ar deveni proprietarul unei treimi bune (sau mai mult) din resursele de hidrocarburi ale lumii, în principal petrol și gaze. Occidentul are nevoie de aceste resurse pentru dezvoltarea economică - pentru a putea sancționa în continuare Rusia și pentru a se asigura că Noua Ordine Mondială este controlată de Occident.

Ca o paranteză, banca centrală rusă prognozează excedentul de cont curent pentru 2023 la *26 de miliarde de dolari; întrucât datoria națională a S.U.A. este proiectată pentru 2023 și mai mult de 33 de trilioane de dolari S.U.A. - în comparație cu P.I.B.-ul S.U.A. de 26,5 trilioane de dolari S.U.A. estimat* - un raport datorie - P.I.B. de 124%.

Privind datoria reală a S.U.A, și anume *pasivele nefinanțate* , acestea se ridică la 259 de trilioane, de aproape 10 ori P I B -ul SUA. Cu un Israel planificat (deși, departe de a fi realizat) mai mare, bogat în resurse energetice, relația simbiotică dintre Israel și Occident, în principal S.U.A. și marionetele sale vestice, Uniunea Europeană, ar deveni și mai puternică.

Al doilea punct se concentrează pe Gaza. Este descoperirea în 1999 de către British Gas (B.G.) a cel puțin un trilion de picioare cubi de gaz [aproximativ 300 de miliarde de metri cubi] în largul țărmului Gazei. Cu populația din Gaza împinsă în deșertul Sinai al Egiptului, unde Egiptul, în acord cu Israelul, a construit deja un oraș imens de corturi - și de unde palestinienilor nu li s-ar permite niciodată să se întoarcă în țara lor natală, Israelul ar confisca pur și simplu și netulburat aceste câmpuri de gaze din Gaza. .

Existența unor zăcăminte uriașe de gaze era cunoscută înainte de 1999. Indicii sunt că cantitățile sunt mult mai mari decât un trilion de picioare cubi. Dar să vorbim acum despre depozite suspectate mult mai mari ar fi neînțelept din punct de vedere strategic. Adăugarea gazului Gaza la resursele de hidrocarburi ale unui Israel Mare ar face din Israel un jucător și mai mare în arena mondială a furnizorilor de energie, posibil unul dintre cei mai mari trei (Venezuela, Rusia, Israel) - un fel de „poporul ales”.

Iar al treilea punct, deloc de neglijat, „Canalul Ben Gurion” este planificat încă de la începutul anilor 1970. Ar duce de la Marea Mediterană fie prin actuala Gaza, fie chiar în afara Gazei, prin Israel/Palestina până la Marea Roșie. Ar fi de aproximativ trei ori mai lung decât Canalul Suez egiptean, concurând cu Canalul Suez, și ar fi în întregime sub control occidental. Ar fi esențial pentru transportul probabil netulburat al gazului din Gaza și al altor mărfuri occidentale, către piețele din Asia și din Sudul Global.

Imaginea de ansamblu

Sincer, șansele ca acest plan monstru al unui Israel Mare, cu războaiele și conflictele care au urmat să fie realizat sunt aproape nule, deoarece Noi, Oamenii, ne trezim și putem opri tirania în creștere. S-ar putea să nu avem încă masele pe care ne-am dori să le vedem, dar dinamica nu funcționează niciodată așa cum le prevedem noi, oamenii, ci mai degrabă cu o rotație cuantică pe care încă nu o înțelegem prea bine, dar care în cele din urmă va duce la drteptate**[3]**.

Aranjament grafic – I.M.

----

[1]

'It's a horror movie every night': Gaza resident shares 'terror' of war

[2]

Ron Paul: Who REALLY started HAMAS...

[3] sursa - https://www.globalresearch.ca/israel-palestine-war-where-aiming/5841807 (https://www.globalresearch.ca/israel-palestine-war-where-aiming/5841807) - 1 decembrie 2023.

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★ Thank You!

© 2019 ART-EMIS